

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ МЕДИЧНИХ КАРТОК ПАЦІЄНТІВ З ЕПІЛЕПСІЄЮ

Сурікова І.О., Корж Ю.В., Решетнікова Т.Ю., Олейнікова Н. В.
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
socpharm@nuph.edu.ua

Епілепсія належить до захворювань, що мають важливе соціально-економічне значення. За даними ВООЗ середні щорічні витрати на лікування епілепсії у США складають 12,5 млрд. дол. США, з яких близько 15% - прямі затрати. Середня вартість лікування одного хворого у США становить 1490 дол. США на рік. У Великобританії річна вартість лікування одного пацієнта з епілептичними нападами дорівнює 6251 дол. США. Організація ефективної системи надання фармацевтичної допомоги хворим на епілепсію потребує залучення значних фінансових ресурсів. З метою визначення фактичного стану надання фармацевтичної допомоги населенню використовуються клініко-економічні дослідження, результати яких дозволяють оптимізувати витрати на фармакотерапію та, як наслідок, забезпечити реалізацію конституційних прав громадян України на охорону здоров'я та медичну й фармацевтичну допомогу.

На першому етапі нами була проведена соціальна та демографічна сегментація пацієнтів з епілепсією за різними параметрами, а саме стать, вік, соціальний статус хворого, наявність супутніх захворювань в анамнезі. Для цього нами було проаналізовано 59 медичних карток (МК) пацієнтів з діагнозом епілепсія, які проходили курс лікування на базі спеціалізованих закладів охорони здоров'я Харківської, Чернівецької областей протягом 2019-2021 рр..

Результати статистичного аналізу МК свідчать, що у загальній сукупності хворих з діагнозом епілепсія чоловіки склали 47 пацієнтів (79,66 %), а жінки – 12 (20,34 %). За віковою приналежністю пацієнти були розподілені за наступними інтервалами: 20-30 років (7 хворих – 11,86 % від всієї сукупності пацієнтів); 31-40 років (18 – 30,51 % відповідно); 41-50 років (14 – 23,73 %); 51-60 років (16 – 27,12 %); 61-70 років (4 – 6,78 %). Результати аналізу свідчать, що основна кількість пацієнтів з епілепсією (93,22 %) припадає на осіб на працездатного віку.

Аналіз соціальної структури пацієнтів з епілепсією показав, що найбільшу групу хворих склали інваліди III (30 хворий або 50,85 % від загальної кількості хворих). На другому місці розмістилася група хворих, які тимчасово не працюють (16 хворих – 27,12 %), третю – інваліди II (9 хворих – 15,25 %), далі були представлені працюючі громадяни не пенсійного віку (2 хворих – 3,39 %) інваліди дитинства (1 хворий – 1,69 %), пенсіонери (1 хворий – 1,69 %). Аналіз соціальної структури в розрізі з віком хворих показав, що пацієнти віком від 20-30 років (7 хворих) входили до групи інваліди III 2 хворих на епілепсію, тимчасово не працюючі – 3 хворих, інвалід дитинства – 1 хворий, інваліди II – 1 хворий. Структурний аналіз сукупності хворих за супутніми захворюваннями показав, що 94,92 % пацієнтів окрім основного діагнозу супутні захворювання. Отже, можна стверджувати, що хворі на епілепсію потребують соціального захисту з боку держави.